

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **S. O. E.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2014, č. j. OAM-148/ZA-P13-P07-2013, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 5. 2014, č. j. 61 Az 7/2014 – 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě v záhlaví uvedeným usnesením odmítl žalobu žalobce (dále též „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 21. 1. 2014, č. j. OAM-148/ ZA-P13-P07-2013. Rozhodnutím správního orgánu nebyla stěžovateli k jeho žádosti udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

Stěžovatel uvedl v žalobě adresu Pobytové středisko, N. X, Y., tato adresa byla uvedena i na obálce, v níž byla žaloba Krajskému soudu v Ostravě zaslána. Na uvedenou adresu bylo stěžovateli doručováno usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby. Podle doručenky obálky, v níž mu byla písemnost zaslána (č. l. 20), byla písemnost dne 16. 5. 2014 uložena, neboť stěžovatel nebyl zastižen; zároveň mu byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Jelikož si stěžovatel písemnost nevyzvedl v úložní době, zásilka byla dne 26. 5. 2014 vhozena do jeho schránky. Dne 17. 6. 2014 podal stěžovatel proti usnesení Krajského soudu v Ostravě kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval tím, zda jsou v daném případě splněny podmínky řízení a zda je kasační stížnost podána včas.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

V projednávané bylo tedy nutné nejprve zodpovědět otázku, ke kterému dni nastaly účinky doručení napadeného usnesení Krajského soudu v Ostravě. Soudní řád správní ani jiný právní předpis neobsahuje speciální úpravu doručování písemností v soudním řízení o přezkoumání správního rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany. Správní soud je proto povinen postupovat podle § 42 s. ř. s. a dále v souladu s § 42 odst. 5 s. ř. s. podle právní úpravy obsažené v občanském soudním řádu (zákona č. 99/1963 Sb.). Podle § 42 odst. 1 s. ř. s. soud doručuje písemnosti do datové schránky, není-li možné doručit písemnost tímto způsobem, doručuje ji soud soudním doručovatelem, prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence nebo prostřednictvím veřejné datové sítě. V projednávané věci byla písemnost doručována prostřednictvím držitele poštovní licence. Podle ustanovení § 46b o. s. ř., které vymezuje adresu pro doručování prostřednictvím doručujícího orgánu, je písemnost v první řadě nutno doručovat na adresu, kterou účastník uvedl ve svém podání.

Stěžovatel uvedl v žalobě adresu Pobytové středisko, N. X, Y. Nejvyšší správní soud má za to, že krajský soud postupoval zcela v souladu s § 46b o. s. ř., jestliže mu doručoval usnesení na tuto adresu. Pro doručování písemností do vlastních rukou podle § 49 odst. 1 o. s. ř. platí, že nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Podle odstavce 4 tohoto ustanovení, nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky.

Z doručenky obálky, v níž bylo usnesení stěžovateli zasláno, je zřejmé, že písemnost byla dne 16. 5. 2014 uložena. Stěžovatel si písemnost nevyzvedl. Desátým dnem úložní lhůty bylo pondělí dne 26. 5. 2014, tento den se podle § 49 odst. 4 o. s. ř. považuje za den doručení písemnosti.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení usnesení Krajského soudu v Ostravě stěžovateli – t. j. pondělí dne 26. 5. 2014. Den následující po dni doručení je podle tohoto ustanovení považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti

ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - t. j. dnem doručení, a to na pondělí dne 9. 6. 2014. Zákonná lhůta uplynula stěžovateli marně, kasační stížnost podaná k poštovní přepravě dne 17. 6. 2014 je opožděná. Nejvyšší správní soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Vzhledem k tomu, že byla kasační stížnost opožděná, nezabýval se Nejvyšší správní soud žádostí stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. července 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu